

[Kirsten Jacobsen]

man ville undgå at lave det frie boligmarked. Men venstre gør nøjagtig det stik modsatte nu. Nu laver man det smalleste boligforlig, der er lavet i nyere tid, og det laver man sammen med socialdemokratiet.

Jeg plejer ikke at rose de konservative, og jeg synes såmænd heller ikke, at der er særlig megen grund til at gøre det, men én fornuftig ting har de dog sagt her på det sidste, nemlig at venstres deltagelse i SV-regeringen har medført, at mange af de forslag, som går igennem folketinget, kommer ud dårligere, end de ville være kommet ud af folketinget, hvis venstre ikke havde siddet på de 4-5 regeringstaburetter, man har. Det vil sige, at hele resten af befolkningen betaler for, at venstre kan pryde sig med nogle ministertaburetter. Det synes jeg at venstre skal tænke på. Det er i hvert fald ikke noget, vi andre siger dem tak for.

Hvis vi så skal kommentere – og det skal vi jo – forslaget om andelsboligforeninger, så må jeg sige, at jeg ikke har meget høje tanker om andelsboliger, specielt ikke når det er andelsboliger, der ikke er andet end luftstæg og vindfrikadeller. Venstre har jo en eller anden religiøs overbevisning fra 1800-tallet om, at andelsmejerier og brugsforeninger det er sådan noget godt noget, og det er sådan noget liberalt noget ude i de små samfund. Den eneste regulære, ordentlige form for ejerboliger i etageejendomme er ejerlejligheder, hvor hver enkelt ejer et bestemt matrikelnummer, således at man selvstændigt kan belåne sin ejendom, hvorimod andelsboliger det er sådan noget, der svinger og pisker midt imellem, eftersom hvilke forlig der bliver vedtaget her i folketinget.

Jeg har alligevel sammen med de konservative stillet et enkelt ændringsforslag, som går ud på, at det i hvert fald skal være bestyrelsen, som er forpligtet til at give de oplysninger, der skal til. Man skriver i sine andre ændringsforslag, hvilke grove straffe der falder ned over dem, der formaster sig til at handle i strid med oplysningspligten. Jeg synes, at det mindste, man kan gøre for de mennesker, som virkelig prøver på at skaffe sig de nødvendige oplysninger, er at sikre, at der er ét bestemt sted, hvor de kan henvende sig og få de oplysninger, der er nødvendige for at udføre arbejdet på en fornuftig og en ansvarlig måde.

Så vil jeg i øvrigt godt stille et spørgsmål til boligministeren. I ministerens ændringsforslag nr. 4 om den nye paragraf, hvor man laver en prisfastsættelse på andelsboliger, skriver man bl. a., at erhververen kan forlange, at foreningen yder lån til dækning af beløbene osv., osv. Og så står der, at det skal være til sædvanlig bankrente, og at de skal afdrages over 10 år. Nu betyder det jo temmelig meget for sådan nogle mennesker, om det er serielån, de skal have, eller det er annuitetslån, men selv om man kigger nok så nøje i bemærkningerne og mellem linjerne, står det altså ikke nogen steder. Men det kunne da være, at vi kunne få det oplyst, inden vi skal stemme.

Til lovforslaget om ejerlejligheder har fremskridtspartiet og de konservative stillet et ændringsforslag, og det går ud på, at man naturligvis fortsat skal have mulighed for at stemme, selv om man har sine ejerlejligheder udlejet, alt andet ville være aldeles urimeligt. Boligministeriets normalvedtægter for ejerlejligheder sikrer de ejerlejlighedsejere, som er i mindretal, imod misbrug fra den oprindelige ejers side, og derfor er der ingen som helst grund til, at ejeren ikke skal kunne stemme også for de lejligheder, han har lejet ud.

Til lovforslaget om boligsikring er der stillet ét ændringsforslag, som fremskridtspartiet vil stemme for. Det er det ændringsforslag, som går ud på at give de bevægelseshæmmede bedre boligsikringsydelse. Når vi vil stemme for dette enkelte ændringsforslag, så er det ikke så meget, fordi vi lige pludselig er kommet til at synes, at det gældende boligsikringsforslag er godt, men mere ud fra pensionsmæssige betragtninger. Vi ville gerne give disse mennesker en noget bedre pension. Det kan vi ikke komme igennem med her. Hvis vi kan give dem en noget mindre husleje, har vi opnået, at de har fået en bedre levestandard.

I øvrigt vil jeg godt sige, at fremskridtspartiet håber, at vi engang kan komme tilbage til den gamle huslejetilskudslov, som var langt mere rimelig for den enkelte, idet man på det tidspunkt var sikker på, at hvert enkelt tilfælde blev behandlet individuelt og ikke som nu efter generelle bemærkninger og paragraffer, som jo altså desværre er indrettet sådan, at folk somme tider falder uden for dem.